

Jeg vil så bare til allersidst sige, det bliver meget kort, at der er en grund mere til, at vi synes, det er vigtigt stemme imod den her finanslov, og det er måden, den er blevet lavet på. Dansk Folkeparti krævede reelt at få en person fængslet som forudsætning og betingelse for at ville indgå en aftale om finansloven. At tage et enkelt menneske som gidsel i en finanslovforhandling – hvor dybt kan man synke?

Kl. 15:29

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Der er ingen, der har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Næste ordfører er hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan se, at finansministeren sidder og kigger helt forstenet ud i lokalet. Jeg ved ikke, om det er, fordi han er rystet over den iltre debat, som vi har været vidne til i dag, eller det simpelt hen bare skyldes konstateringen af, at så kom endnu en finanslov på plads.

Det vil jeg da også starte med at sige: Det er da noget af det gode, som kan siges. Der er kommet en finanslov på plads, og derudover er det også rigtig godt, at det ikke er en finanslov, som primært er designet af S og SF – efter det, som jeg har hørt i dag. Det er ikke, fordi vi på nogen måde vil sige, at vi er et hundrede procent og helt og aldeles begejstrede for det forslag, der ligger her. Det kan Venstre jo heller ikke sige; det kan De Konservative heller ikke sige; det kan Dansk Folkeparti heller ikke sige. De partier, som står bag det her, er med i et kompromis, og der er blevet givet, og der er blevet taget, og sådan er det jo. Derfor er det jo ikke et udtryk for, at hvert enkelt parti har fået hele sit partiprogram igennem. Det er heller ikke tilfældet for os.

Det, der har været det væsentlige for os, er, at vi har været med til at indgå en finanslovaftale, hvor man ikke bare har brugt penge på det ene og på det andet og på det tredje og på det fjerde og lagt stemmer til noget, hvor man kunne sige, at man bare ville ende med at opkræve endnu flere skatter. For det mener vi ikke er det rigtige at gøre. Det er den recept, som man for ofte hører fra S's og SF's side, og det ønsker vi ikke at være med til at lægge stemmer til.

Heller ikke i en finanskrise som den, vi står i på nuværende tidspunkt, mener vi, at det budskab, som vi har hørt indtil nu fra S og SF i dag, er det rigtige svar. Vi mener ikke, at man løser Danmarks udfordringer ved blot at poste flere

skattekroner ud til flere offentlige udgifter og kræve flere skattekroner ind. Det er den væsentligste grund til, at Liberal Alliance har valgt at gå med i dette års finanslovaftale; det er for at undgå, at det er i den retning, det kommer til at gå, og for at sikre, at netop finanskrise og lavkonjunktur ikke bliver misbrugt til at øge udgifterne.

Man kan så beklage, at der ikke kom nogen arbejdsmarkedsreform på plads. Det ved jeg at både V og K og Dansk Folkeparti også beklager. Det virker, som om at der på mange måder er en intention i Folketinget om, at man i hvert fald gerne vil være med til at tale om et emne som en arbejdsmarkedsreform, men når det kommer til stykket, vil man ikke være med til at bide til bolle. Vi har ikke lagt skjul på, at vi mener, at der er behov for både at gøre noget ved dagpengeperioden – få den sat ned til 2 år – og at gøre noget ved efterlønsordningen, for den er fra en svunden tid, og det kan ikke være rigtigt, at vi, når vi har store problemer på f.eks. vores sundhedsområde, så som noget af det første giver penge til folk, som er raske og rørige. Men det bliver ikke i den her omgang at vi kommer til at konfrontere den udfordring, som Arbejdsmarkedskommissionen har peget på, nemlig at hvis vi ikke gør noget, kommer det til at koste vores børn og børnebørn 270 mia. kr. i tabt produktionsværdi. Det er helt absurd, at de unge skal knokle med kortere ferie og længere arbejdstid for at betale for deres forældres liv på bl.a. efterløn, som Arbejdsmarkedskommissionen også har påpeget.

I Liberal Alliance er vi tilfredse med, at regeringen valgte at afskaffe SP-bidraget. Det ville være helt forfejlet i den nuværende situation at øge de offentlige udgifter og kræve flere skatter ind. Tværtimod er det, der er brug for, at få styrket det private forbrug og den private sektors produktion og eksport. Her mener vi i Liberal Alliance, at lavere skat på arbejde er det vigtigste instrument til at skabe øget vækst og optimisme i dansk erhvervsliv og i det danske samfund i det hele taget.

Det er Liberal Alliances opfattelse, at regeringen sammen med finanssektoren har været tvunget til at gribe ind i krisen for at stabilisere finansmarkedet, og vi har selvfølgelig også bakket op om den aftale, der ligger der – også selv om vi principielt mener, at det er forkert at redde banker, der har drevet en dårlig og højrisikabel virksomhed. Det må da også erkendes, at de nuværende problemer i væsentligt omfang er